

กระบวนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Process of Speaking English for Communications

.....
วีระกาญจน์ กนกกุลเลิศ,¹ พระมหาสมชาย กิตติปัญญา,²
ณรงค์ชัย ปิ่นทรายมูล,³ ชัย หน่อแสง,⁴ ลลิตา พิมพัรัตน์⁵
Veerakarn Kanokkamalade, Phramaha Somchai Kittipanyo
Narongchai Pintrymool, Sai Nawseng, Lalit Pimrat
(vee.veerakarn@gmail.com)

Received: July 4, 2024 Revid: September 12, 2024 Accepted: October 10, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่อง กระบวนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการและลำดับการเตรียมตัวก่อนมีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อาจจะมีผู้ฟังหลายระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษ การศึกษาตามแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ขั้นตอนการเข้าสู่การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ความพยายามในการเสนอข้อมูลอย่างระเอียด ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านการใช้คำ ด้านไวยากรณ์ ด้านสังคมวัฒนธรรม วิถีชีวิตของผู้ฟัง ให้เกิดความสอดคล้องและมีกาลเทศะอย่างสำคัญ การเป็นนักพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ให้มีความชำนาญหลายด้าน เพื่อนำเสนอข้อมูลสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความประทับใจในผู้ฟัง

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กระบวนการพูด

Abstract

The academic article entitled "Process of Speaking English for Communications" aims to study the process and sequence of the preparation before speaking English for communications, which may have listeners with various qualities

¹ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

² อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

³ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

⁴ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

⁵ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

concerning English proficiency. The study is based on the concepts and theories of English communications and the study found that the steps to enter the process of speaking English for communications are a process that requires lots of knowledge, abilities, and effort to present information in detail, including pronunciation, word usage, grammar, social culture, and the lifestyle of the listeners to be consistent and appropriate in a significant way. To be an English communications speaker is necessary to seek more knowledge in different aspects and in many areas to present communication information effectively and impress the listeners.

Keywords: English for Communications, Process of Speaking

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารในทุกวงการ ทั้งการศึกษา การทำงาน และการใช้ชีวิตในสังคมโลก การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผู้พูดต้องมีแนวทางและความพร้อมที่ดีต้องมีขั้นตอนในการพูด คือ ขั้นตอนการเตรียมตัว เป็นการวางแผนและเตรียมความพร้อมก่อนการพูดโดยควรพิจารณาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด ต้องการพูดเพื่ออะไร เช่น เพื่อรายงาน บรรยาย แนะนำตัว สนทนา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีคู่สนทนาหรือผู้ฟัง จะมีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด หากผู้ฟังมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษดี ย่อมทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลมากคือสามารถรับสารได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด องค์ประกอบต่อมาคือ เนื้อหา คือผู้พูดต้องการพูดเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง มีการจัดลำดับอย่างไร เป็นหน้าที่ของผู้พูดจัดการตนเองให้มีความพร้อมในเรื่องต้องการพูด สิ่งที่ขาดไม่ได้เลยคือ โครงสร้าง ลำดับการพูดของภาษา ควรใช้ภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ ปัจจัยสำคัญต่อมาคือการฝึกซ้อมก่อนเข้าสนามการพูดขั้นตอนนี้เป็นการซ้อมพูดภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะต่างๆ ที่จำเป็นต่อการพูด เช่น การออกเสียง การฟัง การตอบโต้ การนำเสนอ เป็นต้น โดยอาจฝึกซ้อมคนเดียว หรือฝึกซ้อมกับเพื่อนก็ได้

ดังนั้น การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงมีองค์ประกอบที่สำคัญ ผู้พูดต้องแสวงหาความรู้แนวทางในการสื่อสารอย่างให้สัมฤทธิ์ผล เพราะการสื่อสารออกมาทางวาจาเป็นการนำเสนอตนเองว่า มีความรู้ ความสามารถมากน้อยเพียงใด และหลังจากการพูดจะได้รับการยอมรับจากผู้ฟังมากน้อยเพียงใด

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้เป็นทักษะในการพูดเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษาหลายด้านประกอบกันเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยต้องถ่ายทอด

ความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง สามารถสร้างบรรยากาศที่ดีให้กับผู้ฟังเกิดความเข้าใจ ผู้พูดที่ดีจะต้องพูดให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนั้นยังต้องใช้ทักษะในการพูดอย่างคล่องแคล่ว โดยการเลือกใช้คำพูดที่ถูกต้อง สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด เป็นการแสดงถึงทักษะในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540 :167) ในความหมายต่อมา คือ การพูดเป็นการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจโดยใช้น้ำเสียง ภาษา และอากัปกิริยาท่าทาง ได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณตามประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้ ได้รับการตอบสนองต่อการฟัง (อวยชัย ผกามาศ, 2542 : 1-2) ดังนั้น การพูดจึงเป็นการใช้ความสามารถทางด้านภาษา รวมถึงท่าทาง ความรู้สึกนึกคิดที่จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การแลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมถึงอากัปกิริยาในการพูด (Non-Verbal Language) เพื่อประกอบการพูดให้สอดคล้องได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องกับโอกาส และวัฒนธรรม ตลอดจนประเพณีนิยมของสังคม

ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นความสามารถที่ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว (Fluency) มีความเข้าใจธรรมชาติในการพูด มีความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารออกมาให้เกิดความสัมฤทธิ์ผล (Bartz, 1994: 18-82) สามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) ตามไวยากรณ์ (Grammar) ที่ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of Communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะเกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกันซึ่งจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องจะต้องมีความสามารถในด้านต่าง ๆ คือ 1) ด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) มีความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบในการสื่อสาร ได้แก่ เสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผู้พูดสามารถเลือกใช้ถ้อยคำในการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามความต้องการของการสื่อสาร 2) ด้านความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้พูดสามารถเลือกรูปแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ตลอดจนจุดประสงค์ในการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของการพูด 3) ด้านความสามารถในการใช้การเชื่อมโยงประโยค (Discourse Competence) ตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนา ลำดับก่อน-หลัง และสำนวนที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันจึงทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น 4) ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสาร จึงจะทำให้ผู้พูดเพิ่มศักยภาพทางการ

พูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ไม่ดีพอ หากใช้กลวิธีในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนาสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี (Canale และ Swain (1980: 147)

ลำดับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ลำดับการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการจัดลำดับการพูดเพื่อการสื่อสารให้มีขั้นตอนอันจะส่งผลต่อคุณภาพการสื่อสาร โดยใช้อันดับประกอบระดับการพูด คือ ระดับที่ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย (Non-User) ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User) ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด ผู้พูดเกิดความผิดพลาดบ่อยๆ ไม่เข้าใจบทสนทนาและรู้รายละเอียดบางส่วน ไม่สามารถจับรายละเอียดได้ จับได้แต่ใจความสำคัญเท่านั้น (Extremely Limited User) ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว ไม่สามารถสนทนา หรือ อภิปรายได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้การสนทนาขาดความต่อเนื่อง (Marginal User) ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลักแต่ยังมีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ จึงทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจน ขาดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูด (Modest User) ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ที่สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้ หรือ เปลี่ยนหัวข้อที่พูดได้ มีการหยุดพูด หรือ พูดไม่ต่อเนื่องในการสนทนาเป็นบางครั้งแต่ก็สามารถเริ่มต้นการสนทนาใหม่ได้ (Competence User) ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ดี สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน มีการเก็บรายละเอียด มีเหตุผล สามารถสนทนาได้เป็นเรื่องราว แต่ยังขาดความคล่องแคล่ว มีความสามารถในการติดตามการสนทนาเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ส่วนน้ำเสียงยังขาดความมั่นใจ มีการพูดซ้ำข้อความแต่สามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Good User) ในระดับผู้พูดใช้ภาษาได้ดีมาก สามารถพูดหรืออภิปรายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนาและดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีอารมณ์ร่วมในการโต้ตอบและใช้กริยาท่าทางได้อย่างเหมาะสม (Excellent User) พูดใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ สามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ขยายความได้ ตลอดจนสามารถพูดได้ใจความสำคัญ (Expert User) (Carrall, 1982: 135)

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น Finocchiaro และ Sango ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถทางด้านการพูดไว้ดังต่อไปนี้ 1) พูดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง 2) ให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ 3) ให้บรรยายวัตถุประสงค์ที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจพูดถึงข้อมูลอื่น ๆ ของวัตถุแต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร และสามารถบรรยายภาพบุคคล สถานที่ หรือ สิ่งของ

อื่นๆ ได้ 4) ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ 5) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการกำหนดไว้หลายหัวข้อและให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อได้ตามที่ต้องการ 6) ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยให้หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์แล้วทำการจดบันทึกไว้ (Finocehiaro และ Sango, 1983: 139-143)

การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้ว่าที่ หรือ การแสดงบทบาทสมมติ จากสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้ จากวิธีการต่างๆ เหล่านี้ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของผู้สอน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารจากแบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบความสามารถด้านการพูด เพื่อวัดความรู้ ความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น การพูด การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี โดยสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ขั้นก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยใช้เกณฑ์ความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียนมา Clark ได้กล่าวถึงระบบการให้คะแนนวัดความสามารถ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ เริ่มจากระดับที่ 1 จนถึงระดับที่ 4 โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ ระดับที่ 1 การออกเสียง (Pronunciation) เป็นการพูดโต้ตอบการสนทนาที่สามารถประเมินเกี่ยวกับการออกเสียงผิดบ่อยมากและฟังไม่เข้าใจ การออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง การออกเสียงถูกต้องพูดได้อย่างไม่ผิดพลาด ระดับที่ 2 การใช้คำศัพท์ (Vocabulary) เป็นการใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้ ระดับที่มีการใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก แต่ใช้ถูกต้องในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ระดับการสื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม ระดับการสื่อความหมายได้ และใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ ระดับที่ 4 การใช้ไวยากรณ์ (Grammar) การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้เลย ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาและระดับที่ ๔ ความคล่องแคล่ว (Fluency) การพูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่ต่อเนื่องโต้ตอบการสนทนาไม่ได้ การโต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่ การพูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง การพูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ มีความคล่องแคล่วต่อเนื่องในการสนทนา หยุดได้ถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา (Clark ,1972: 33.)

สรุปได้ว่า จากข้อมูลดังกล่าวสิ่งที่ใช้ในการประเมินระดับภาษาที่ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สามารถประเมินได้จากการออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

กับสถานการณ์ การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่วในการพูด และเกิดความเข้าใจในการสื่อสาร ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

การขาดทักษะการเรียบเรียงความคิดในการพูดภาษาอังกฤษ

การเรียบเรียงความคิดในการนำเสนอเพื่อพูดภาษาอังกฤษเป็นความสามารถในการจัดลำดับความคิด เนื้อหา และประเด็นต่างๆ ให้มีความชัดเจน กระชับ และต่อเนื่องเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ง่ายและติดตามประเด็นต่างๆ ได้อย่างราบรื่น ผู้ที่มีทักษะการเรียบเรียงความคิดในการนำเสนอที่ดีจะสามารถนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ฟังช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจประเด็นหลักของเนื้อหาและสามารถตอบคำถามของผู้ฟังได้อย่างตรงประเด็น ในทางกลับกัน ผู้ที่มีทักษะการเรียบเรียงความคิดในการนำเสนอไม่ดี มักจะมีปัญหาในการนำเสนอ Finocchiaro and Sako (1983: 54) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารว่า นอกจากผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องของการออกเสียง คำศัพท์ ตลอดจนวัฒนธรรมของภาษาแล้ว ผู้พูดควรคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ ด้วยโดยหนึ่งในนั้นคือการคำนึงถึงความคิดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับสังเกตพฤติกรรมของประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ออกมา พฤติกรรมดังกล่าวสะท้อนถึงการขาดทักษะในการแสดงความคิดเห็นในการเรียนการสอนที่ผ่านมา

บทสรุป

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้เป็นทักษะในการพูดเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังให้บรรลุเป้าหมาย นอกจากนั้นผู้พูดยังต้องใช้ทักษะในการพูดอย่างคล่องแคล่ว สามารถเลือกใช้คำพูดที่ถูกต้องและเหมาะสม การพูดจึงมีขั้นตอนในการเตรียมศึกษาองค์ประกอบในการสื่อสารให้มีความเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียง ภาษา และอากัปกิริยาท่าทางได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณตามประเพณีนิยมของสังคม

ความสามารถการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นความคล่องแคล่วในการพูด มีความเข้าใจ ธรรมชาติการพูด มีความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารออกมาให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ผู้พูดจึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียง การใช้คำศัพท์ การเข้าใจไวยากรณ์และประโยคของภาษาอันจะส่งผลให้การสื่อสารมีคุณภาพ ผู้พูดสามารถเลือกรูปแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างสัมพันธภาพทางสังคมตลอดจนจุดประสงค์ในการสื่อสารระหว่างกัน

ลำดับการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการจัดลำดับขั้นตอนการสื่อสาร โดยใช้องค์ประกอบระดับความรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังต้องมีระดับความรู้ ความเข้าใจใกล้เคียงกันการสื่อสารจึงสามารถดำเนินการไปได้ด้วยดี ระดับมีความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษได้แก่ การพูดไม่ได้

พูดได้บ้างในบางคำ จนถึงการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ขึ้นอยู่กับระดับความรู้ ความเข้าใจในการใช้ภาษา

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร จากการพูดประโยคสั้นๆ โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงในการทดสอบความสามารถในการฟังควบคู่ไปกับการพูด ทดสอบโดยการให้อ่านออกเสียงตามคำศัพท์ การทดสอบโดยการให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพประกอบ หรือให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้ผู้ถูกทดสอบแสดงความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์การทดสอบความสามารถจึงสามารถทดสอบได้หลายวิธี

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบความสามารถด้านการพูด เพื่อวัดความรู้ ความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น การพูด การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มีระบบการให้คะแนนวัดความสามารถ ระดับที่ 1 การออกเสียง การใช้คำศัพท์ การสื่อความหมายในคำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการพูด ในการประเมินระดับภาษาที่ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสามารถประเมินได้จากการออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่วในการพูด และเกิดความเข้าใจในการสื่อสาร ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

การขาดทักษะการเรียบเรียงความคิดในการพูดภาษาอังกฤษเป็นการเรียบเรียงความคิดในการนำเสนอเพื่อพูดภาษาอังกฤษเป็นความสามารถในการจัดลำดับความคิด เนื้อหา และประเด็นต่างๆ ให้มีความชัดเจน กระชับและต่อเนื่องเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ง่ายและติดตามประเด็นต่างๆ ได้อย่างราบรื่น

นอกจากผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องของการออกเสียง คำศัพท์ ตลอดจนวัฒนธรรมของภาษาแล้ว ผู้พูดควรคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ ด้วยโดยหนึ่งในนั้นคือการคำนึงถึงความคิดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความหมายให้มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ออกมา

บรรณานุกรม

สุมิตรา อังวัฒนกุล. แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

อวยชัย ผกามาศ. วาทการ. พิมพ์ครั้งที่ 3: สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2542.

Bartz, W.H. Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom

Language Pedagogy. New Jersey: Prentice Hall, 1994.

Canale M.;& Swain M.Theoretical Base of Communicative Approaches To second

Language Teaching and Testing. Retrieved December 1st, 2007.

- Carroll. **Testing Communication Performance**. London: Pergamon Press, 1982.
- Clark, J. L. D. **Foreign Language Testing: Theory and Practice**. Philadelphia, PA: Center for Curriculum Development, 1972.
- Finocehiaro, M. **The Functional-National Approach: From Theory to Practice**. Oxford: Oxford University Press, 1983.
- Harris, D.P. **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw Hill, 1990.
- Harmer, Semy. **The Practice of English Language Teaching**. 6th ed. New York: Longman, 1983.
- Johnson, K. **Communicative Syllabus Design and Methodology**. Oxford: Pergamon Press, 1982.
- Little, Wood. **Communicative Language Teaching**. 18th ed. Cambridge: Cambridge University Press, 1998.
- Morrow, K. **Principle of Communicative Methodology**. in *Communicative in the Classroom*, 59-66. Edited by K. Johnson and K. Morrow. Essex: Longman Group, 1981.